Lietas Nr. A420197815
Lietas arhīva Nr. A42-01978-15

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Valmierā, 2015.gada 25.septembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis Guntars Ploriņš,

piedaloties pieteicējas Latvijas upju un mežu aizsardzības biedrības pārstāvei /pers. A/,
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Vides valsts pārraudzības biroja pārstāvjiem Indrai Kramzakai un zvērinātam advokātam Jānim Vaitam,
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās trešās personas bez patstāvīgiem prasījumiem AS „Cesvaines piens" pārstāvjiem /pers. C/ un /pers. D/,

atklātā tiesas sēdē 2015.gada 9.septembrī izskatīja Latvijas upju un mežu aizsardzības biedrības pieteikumu par Vides pārraudzības valsts biroja 2015.gada 16.marta lēmuma Nr.8s atcelšanu daļā, kurā negrozīts atstāts Valsts vides dienesta Madonas reģionālās vides pārvaldes 2014.gada 19.novembra lēmums Nr.MA14VL0129 daļā par izmaiņu izdarīšanu B kategorijas piesārņojošās darbības atļaujā Nr.MA10IB0053, palielinot ūdens ieguves un novadāmo notekūdeņu daudzumu.

Aprakstošā daļa

[1] Latvijas upju un mežu aizsardzības biedrība (turpmāk arī pieteicēja) ar 2014.gada 17.decembra iesniegumu par Valsts vides dienesta Madonas reģionālās vides pārvaldes (turpmāk – Pārvalde) 2014.gada 19.novembra lēmuma Nr.MA4VL0129 atcelšanu daļā (turpmāk – Apstrīdēšanas iesniegums) lūdza: 1) atcelt Pārvaldes 2014.gada 19.novembra lēmumu Nr.MA14VL0129 „Par izmaiņām B kategorijas piesārņojošās darbības atļaujā Nr.MA10IB0053" (turpmāk – Sākotnējais lēmums) daļā par izmaiņu izdarīšanu B kategorijas piesārņojošās darbības atļaujā Nr.MA10IB0053 (turpmāk – Atļauja), kas saistīti ar ūdens ieguves apjomu palielināšanu un notekūdeņu novadīšanas apjomu palielināšanu uz attīrīšanas iekārtām; 2) veikt ietekmes uz vidi novērtējumu, lai izvērtētu AS „Cesvaines piens" (turpmāk – Trešā persona) piesārņojošās darbības izmaiņu Atļaujā.
Vides pārraudzības valsts biroja (turpmāk – Birojs) direktors ar 2015.gada 16.marta lēmumu Nr.8s (turpmāk – Lēmums) atstāja negrozītu Sākotnējo lēmumu daļā par izmaiņu izdarīšanu Atļaujā, palielinot ūdens ieguves un novadāmo notekūdeņu daudzumu.

[2] Nepiekrītot arī Lēmumam, pieteicēja vērsās Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot to atcelt, norādot turpmāk minētos argumentus.
Pārvaldei un Birojam, pieņemot lēmumus, kas var ietekmēt ūdens kvalitāti, ir jāizvērtē, vai tiks sasniegts Ūdens apsaimniekošanas likumā noteiktais mērķis un vai plānotās darbības nekaitēs mērķa sasniegšanai. Šajā gadījumā šāds vērtējums nav veikts, ir izdarīts tikai vispārīgs secinājums, ka ietekme neesot būtiska. Sūlas upe, kurā Trešā persona jau ilgu laiku novada nepietiekami attīrītos ūdeņus no notekūdeņu attīrīšanas iekārtām, ir Kujas labā krasta pieteka. Savukārt Kuja ir upe Madonas un Cesvaines novados, kas ietek Aiviekstē. Abas upes pieder Daugavas upju baseinu apgabalam. Saskaņā ar Ministru kabineta noteikumu Nr.418 „Noteikumi par riska ūdensobjektiem" 4.pielikumu Sūlas upe ir riska ūdensobjekta sateces baseinā ietilpstoša upe, tādējādi Sūlas upes ūdens kvalitāte var būtiski ietekmēt Kujas kā riska ūdensobjekta un prioritāro lašveidīgo zivju ūdens kvalitāti. No Daugavas upju baseinu apgabala apsaimniekošanas plāna ir redzams, ka Kujas upe ir vienīgā Daugavas baseina upe, kuras ekoloģiskā kvalitāte ir novērtēta kā ļoti slikta. Šādā situācijā ir jāpievērš īpaša uzmanība Kujas sateces baseinā ietilpstošo upju ūdens kvalitātei un plānotajām darbībām, kas šo kvalitāti var pasliktināt, taču Lēmumā šāds vērtējums vispār nav sniegts vai pat apsvērts.
Ne Pārvalde, ne arī Birojs nav ņēmis vērā darbības iespējamo būtisko nelabvēlīgo ietekmi uz īpaši aizsargājamo *Natura 2000* teritoriju – dabas parku Kuja. Pieteicēja uzskata, ka atļautās darbības var radīt būtisku negatīvu ietekmi uz riska ūdensobjektu, prioritāro lašveidīgo zivju ūdeni un *Natura 2000* teritoriju, kā rezultātā šajā gadījumā ir nepieciešams veikt ietekmes uz vidi novērtējumu.

[3] Birojs savā rakstveida paskaidrojumā tiesai nepiekrīt pieteicējas argumentiem sekojošu apsvērumu dēļ (*lietas 1.sējuma 241. – 243.lapa*).
Trešā persona nav plānojusi palielināt savu ražošanas apjomu, tādējādi nav savstarpējas summāras ietekmes kopā ar citiem aspektiem piesārņojumu palielinājumā. Birojs nekonstatē pazīmes, ka ar plānotajām izmaiņām notekūdeņu apsaimniekošanā varētu būtiski nelabvēlīgi ietekmēta vides kvalitāte un tās dabiskās absorbcijas un atjaunošanās spējas. Arī izmaiņas ūdens patēriņā nav tādas, kas apjoma ziņā būtu būtiskas pretnostatot ūdens resursu relatīvajam daudzumam, darbības vietas un tās ģeogrāfiskās īpatnības raksturojošie faktori nenorāda uz īpašu dabas jutīgumu, piemēram, īpaši aizsargājamo dabas teritoriju, sagaidāmās pārmaiņas nav tik kompleksas vai nozīmīgas, lai tās būtu kvalificējamas kā darbība ar iespējami būtisku nelabvēlīgu ietekmi uz vidi.
Trešā persona notekūdeņus novada Sūlas upē, kas ietek Kujas upē, un šādai darbībai iepriekš ir identificēta ietekme uz Kujas upes ūdens kvalitāti, taču šāda negatīvā ietekme identificēta 2008.gadā, norādot, ka Sūlas upē tiek novadīti neattīrīti notekūdeņi no Trešās personas un Cesvaines pilsētas. Lēmuma pieņemšanas dienā apstākļi ir mainījušies, salīdzinot ar 2008.gadu, jo, pirmkārt, Cesvaines pilsēta ir izbūvējusi patstāvīgas attīrīšanas iekārtas, kas nodrošina atbilstošu, un, otrkārt, Trešā persona izbūvējusi piena pārstrādes notekūdeņu attīrīšanu līdz noteiktajām prasībām.
Vērtējot Sūlas upes absorbcijas iespējas, secināms, ka ūdens kvalitāte, atšķaidoties notekūdeņiem ar labas kvalitātes upes ūdeņiem, īsā upes posmā atjaunojas. Šādas izmaiņas nekādā gadījumā nevar tikt uzskatītas par būtiskām, proti, tādām, kas apdraud augsta riska ūdensobjektu (Kujas upi) un Ūdens apsaimniekošanas likumā noteikto mērķu sasniegšanu. Dabas parks Kuja ir teritorija, kas noteikta īpaši aizsargājamo sugu un īpaši

aizsargājamo biotopu aizsardzībai. Jāņem vērā, ka aizsargājamās vērtības tika izveidotas laikā, kad Kujas upes ūdens kvalitāti ietekmēja neattīrīti notekūdeņi no Cesvaines pilsētas un Trešās personas, tādējādi situācija pēc atbilstošas attīrīšanas nodrošināšanas notekūdeņiem ir uzlabojusies. Neliels atbilstoši attīrītu notekūdeņu un atšķaidījušos notekūdeņu daudzuma pieaugums nevar ietekmēt *Natura 2000* teritoriju, tajā esošas īpaši aizsargājamās sugas un biotopus.

[4] Trešā persona tiesai adresētajā paskaidrojumā norāda, ka Lēmums ir pamatots, bet pieteicējas pozīcija un spēja iedziļināties lietas būtībā nav izprotama. Trešā persona arī norādījusi, ka turpina veikt notekūdeņu sistēmas attīrīšanas iekārtu uzlabošanu atbilstoši plānam *(lietas 2.sējuma 17.lapa)*.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2015.gada 2.jūnija lēmumu noraidīts pieteicējas lūgums par Biroja 2015.gada 16.marta lēmuma Nr.8s darbības apturēšanu daļā, kurā negrozīts atstāts Pārvaldes Sākotnējais lēmums daļā par izmaiņu izdarīšanu B kategorijas piesārņojošās darbības atļaujā Nr.MA10IB0053, palielinot ūdens ieguves un novadāmo notekūdeņu daudzumu *(lietas 2.sējuma 27. – 31.lapa)*.

[6] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāve uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, pamatojoties uz tajā norādītajiem apstākļiem.
Biroja pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā norādītajiem apsvērumiem.
Trešās personas pārstāvji norādīja, ka pieteikumu uzskata par nepamatotu, pievienojoties Biroja viedoklim.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, kā arī izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums *ir noraidāms.*

[8] Izskatāmajā lietā nav strīda par to, ka 2010.gada 21.septembrī Pārvalde izsniegusi Trešajai personai Atļauju, kuras 11.1.1.punktā ūdens resursu ieguves apjoms bija noteikts līdz 280 m^3/dnn jeb 102 200 m^3/gadā, savukārt 14.1.punktā atļautais uz NAI novadāmo notekūdeņu apjoms bija noteikts 275 m^3/dnn jeb 100 375 m^3/gadā.
Lietā nav strīda par to, ka 2014.gada 15.janvārī Pārvalde noraidīja Trešās personas lūgumu par grozījumu izdarīšanu Atļaujā, atsakot palielināt ūdens ieguves apjomu līdz 686,57 m^3/dnn jeb 250 600 m^3/gadā un uz NAI novadāmo notekūdeņu apjomu par tādu pašu daudzumu (līdz 686,57 m^3/dnn jeb 250 600 m^3/gadā).
Lietā nav strīda par to, ka Pārvalde 2014.gada 20.martā izdevusi Trešajai personai tehniskos noteikumus, kuros cita starp plānots rekonstruēt katlu mājas-laboratorijas ēkas ūdensapgādes tīklus, izbūvēt un rekonstruēt kanalizācijas tīklus, izbūvēt notekūdeņu priekšattīrīšanas iekārtu komponentes, kurām jānodrošina piena pārstrādes notekūdeņu attīrīšana līdz tiesību normās noteiktajām prasībām.
Lietā nav strīda par to, ka 2014.gada 18.septembrī Trešā persona iesniegusi Pārvaldei iesniegumu Atļaujas grozījumiem, kurā cita starp norādīta informācija par 2011. – 2014.gadā veiktajiem pasākumiem piena ražošanas modernizācijā un 2015.gadā plānoto pasākumu pabeigšanu, tai skaitā ūdens un notekūdeņu attīrīšanas sistēmas rekonstrukciju, kuru plānots pabeigt 2015.gada vidū.
Lietā nav strīda arī par to, ka Pārvalde, izskatot šo Trešās personas iesniegumu, pieņēmusi Sākotnējo lēmumu, ar kuru nolēma grozīt Atļauju, cita starp palielinot ūdens ieguves apjomu līdz 332 m^3/dnn jeb 121 180 m^3/gadā un uz NAI novadāmo notekūdeņu apjomu līdz 300 m^3/dnn jeb 109 500 m^3/gadā).
Lietā strīds ir par to, vai šādam ūdens ieguves un novadāmo notekūdeņu apjoma palielinājumam ir nepieciešams ietekmes uz vidi sākotnējais izvērtējums, kas konkrētajā gadījumā nav veikts. Līdz ar to, vai šāds ūdens ieguves un novadāmo notekūdeņu apjoma palielinājums ir pamatots un sasniegs Ūdens apsaimniekošanas likuma 2.pantā noteikto likuma mērķi.

[9] Likuma „Par ietekmes uz vidi novērtējumu" (turpmāk – Novērtējuma likums) 1.panta 2.[1] punkts noteic, ka ietekmes uz vidi sākotnējais izvērtējums ir procedūra, kas šajā likumā noteiktajā kārtībā veicama paredzētajai darbībai, kurai var būt būtiska ietekme uz vidi, lai izvērtētu šīs darbības īstenošanas iespējamās nelabvēlīgās ietekmes būtiskumu un lemtu par ietekmes novērtējuma piemērošanu. Darbības, kurām veicams ietekmes uz vidi sākotnējais izvērtējums, uzskaitītas Novērtējuma likuma 2.pielikumā. Savukārt minētā likuma 3.[2] panta pirmā daļa noteic, ka sākotnējais izvērtējums nepieciešams: 1) šā likuma 2.pielikumā minētajām paredzētajām darbībām; 2) paredzētajām darbībām, kuras var būtiski ietekmēt šā likuma 4.[1] pantā minētās teritorijas; 3) izmaiņām esošajās darbībās: a) ja izmaiņas atbilst šā likuma 2.pielikumā minētajām robežvērtībām, b) ja izmaiņu rezultātā tiks sasniegtas vai pārsniegtas šā likuma 2.pielikumā minētās robežvērtības un izmaiņu apjoms ir 25 procenti no minētās robežvērtības un vairāk, c) ja citas izmaiņas akceptētajās, notiekošajās vai pabeigtajās darbībās, kuras ir saistītas ar šā likuma 1. un 2.pielikumā minētajiem objektiem, var izraisīt būtisku nelabvēlīgu ietekmi uz vidi; 4) vairākām līdzīgām paredzētajām darbībām, kuras ietekmē vienu un to pašu teritoriju un kuru izmaiņu rezultātā summāri tiks sasniegtas šā likuma 1. vai 2.pielikumā minētās robežvērtības; 5) citām paredzētajām darbībām, kuras var būtiski ietekmēt vidi, ņemot vērā šā likuma 11.pantā minētos kritērijus.
Lietā nav strīda par to, ka Trešās personas plānotās izmaiņas ūdens ieguves un novadāmo notekūdeņu apjomā nav ietvertas ne Novērtējuma likuma 1.pielikumā, ne arī 2.pielikumā. Šādas izmaiņas neatbilst arī kādam no Novērtējuma likuma 3.[2] panta pirmās daļas 2., 3. vai 4.punktā minētajiem gadījumiem. Līdz ar to Birojs arī pamatoti secinājis, ka pamats ietekmes uz vidi sākotnējā izvērtējuma veikšanai varētu būt īpašie apstākļi, kas, piemēram, darbību ar citkārt nebūtisku nelabvēlīgu ietekmi, pastiprina vai izsauc šādas nelabvēlīgas ietekmes būtiskumu un liek uz to raudzīties ar īpašu piesardzību.

[10] Novērtējot lietas apstākļus, tiesa atzīst par pamatotu Biroja secinājumu, ka konkrētajā gadījumā iepriekš minētie īpašie apstākļi, kas būtu bijuši par pamatu Trešās personas plānotās izmaiņas esošajā darbībā kvalificēt kā Novērtējuma likuma 3.[2] panta pirmās daļas 5.punktā minēto gadījumu, nav konstatējami. Izmaiņas nepārprotami ir saistītas ar notekūdeņu apsaimniekošanu un to palielināšanu, līdz ar to gan ar dabas resursa (ūdens) lietojumu, gan ar piesārņojošo vielu ietekmi un emisiju. Tomēr konkrētajā gadījumā nav konstatējams, ka šādas izmaiņas būtu vērstas uz būtisku esošās darbības un tās radītās ietekmes palielinājumu vai ka būtu paredzēts uzsākt papildu jaunus ražošanas procesus, kas būtu par pamatu iekārtas kopējās ietekmes uz vidi palielinājumam.
Trešā persona nav plānojusi palielināt izejvielu daudzumu jeb ražošanas apjomu Ministru kabineta 2010.gada 30.novembra Noteikumu Nr.1082 „Kārtība, kādā piesakāmas A, B un C kategorijas piesārņojošas darbības un izsniedzamas atļaujas A un B kategorijas piesārņojošo darbību veikšanai" 1.pielikuma 7.1.apakšpunkta izpratnē. Ar Lēmumu noteiktais ūdens resursu ieguves apjoma palielinājums par 18% faktiski ir saistīts ar siera sūkaliņu

apstrādi un uzlabojumiem notekūdeņu apsaimniekošanas sistēmā.

Ūdens resursu ieguves apjoma palielināšana par 18% un notekūdeņu apjoma palielināšana par 9% rada papildu ietekmi uz vidi, tomēr šāda palielinājuma mērķis konkrētajā gadījumā ir samazināt esošās darbības kaitīguma uz vidi apmēru, turklāt notekūdeņu apjoma palielinājums, salīdzinot ar esošo piesārņojošās darbības apjomu, ir neliels. Tādējādi tiesa par pamatotu atzīst Biroja secinājumu, ka nav konstatējamas pazīmes, ka ar Trešās personas plānotajām izmaiņām notekūdeņu apsaimniekošanā varētu būtiski nelabvēlīgi ietekmēt vides kvalitāti un tās dabiskās absorbcijas, atjaunošanas spējas. Arī izmaiņas ūdens patēriņā nav tādas, kas apjoma ziņā būtu būtiskas pretnostatot ūdens resursu relatīvajam daudzumam. Līdz ar to šādos apstākļos, kad Trešajai personai atļauts palielināt ūdens resursu ieguves apjomu par 18% un notekūdeņu apjomu par 9%, nebija nepieciešams ietekmes uz vidi sākotnējais izvērtējums.

[11] Ūdens apsaimniekošanas likuma 2.panta 1.punkts noteic, ka likuma mērķis ir izveidot tādu virszemes un pazemes ūdeņu aizsardzības un apsaimniekošanas sistēmu, kas cita starp uzlabo ūdens vides aizsardzību, pakāpeniski samazina arī prioritāro vielu emisiju un noplūdi, pārtrauc ūdens videi īpaši bīstamu vielu emisiju un noplūdi, kā arī nodrošina pazemes ūdeņu piesārņojuma pakāpenisku samazināšanu un novērš to turpmāku piesārņošanu.

Jau salīdzinot Lēmumā minētā 2015.gada 30.janvāra testēšanas pārskatā Nr.14-C/2015 *(lietas 1.sējuma 206.lapa)* norādīto ar 2012.gadā *(lietas 1.sējuma 62.lapa)*, 2013.gadā *(lietas 1.sējuma 65.lapa)* un it īpaši ar 2014.gadā konstatēto *(lietas 1.sējuma 169. – 176.lapa)*, ir secināms, ka Trešās personas attīrīšanas iekārtu izplūdes vietā 2015.gada 30.janvārī ņemto paraugu rezultāti ir ievērojami labāki par iepriekšējiem, tomēr trīs pozīcijās – suspendētās vielas (SS), kopējais fosfora daudzums (P_{kop}) un kopējais slāpekļa daudzums (N_{kop}) – tie vēl joprojām neatbilda Ministru kabineta 2002.gada 22.janvāra noteikumu Nr.34 „Noteikumi par piesārņojošo vielu emisiju ūdenī" (turpmāk – Noteikumi Nr.34) 5.pielikumā noteiktajiem pieļaujamajiem robežlielumiem. Biroja ieskatā šis pārsniegums bija saistīts ar uzstādīto attīrīšanas iekārtu testēšanu un ieregulēšanu.

Savukārt jau no Biroja pārstāvju iesniegtajiem 2015.gada 15.maija testēšanas pārskatiem ir konstatējams, ka Trešās personas attīrīšanas iekārtu izplūdes vietā ņemtie testēšanas paraugi ir vēl labāki, nekā 2015.gada 30.janvārī ņemtie. Turklāt visās pozīcijās 2015.gada 15.maija rezultāti atbilst arī Noteikumi Nr.34 5.pielikumā noteiktajiem robežlielumiem. Tā, piemēram, suspendētās vielas (SS) Trešās personas attīrīšanas iekārtu izplūdes vietā 2015.gada 15.maijā konstatētas 20 mg/l (2012.gadā – 46 mg/l, 2013.gadā vidēji – 52,33 mg/l, 2014.gada 28.maijā – 156 mg/l, 2015.gada 30.janvārī – 36 mg/l), savukārt Noteikumos Nr.34 pieļaujamais piesārņojuma daudzums – 35 mg/l. Bioķīmiskā skābekļa patēriņš (BSP_5) 2015.gada 15.maijā konstatēts 7,94 mg/l (2012.gadā – 24 mg/l, 2013.gadā vidēji – 44,33 mg/l, 2014.gada 28.maijā – 166 mg/l, 2015.gada 30.janvārī – 6,79 mg/l), savukārt Noteikumos Nr.34 pieļaujamais patēriņš – 25 mg/l. Ķīmiskais skābekļa patēriņš (ĶSP) 2015.gada 15.maijā konstatēts 68 mg/l (2012.gadā – 146 mg/l, 2013.gadā vidēji – 213,17 mg/l, 2014.gada 28.maijā – 1637 mg/l, 2015.gada 30.janvārī – 66 mg/l), savukārt Noteikumos Nr.34 pieļaujamais patēriņš – 125 mg/l. Kopējais fosfora (P_{kop}) daudzums 2015.gada 15.maijā konstatēts 0,7668 mg/l (2012.gadā – 2,82 mg/l, 2013.gadā vidēji – 5,72 mg/l, 2014.gada 28.maijā – 6,48 mg/l, 2015.gada 30.janvārī – 2,47 mg/l), savukārt Noteikumos Nr.34 pieļaujamais daudzums – 2 mg/l. Kopējais slāpekļa (N_{kop}) daudzums 2015.gada 15.maijā konstatēts 5,86 ± 0,26 mg/l (2012.gadā – 28 mg/l, 2013.gadā vidēji – 22,08 mg/l, 2014.gada 28.maijā – 62 ± 1,03, 2015.gada 30.janvārī – 20 ± 0,34 mg/l), savukārt Noteikumos Nr.34 pieļaujamais daudzums – 15 mg/l *(lietas 2.sējuma 21. un 26.lapa)*.

Tādējādi minētie apstākļi liecina par to, ka Trešajai personai piena ražošanas modernizācijas un notekūdeņu attīrīšanas sistēmas rekonstrukcijas ietvaros dotā atļauja palielināt ūdens resursu ieguves apjomu par 18% un notekūdeņu apjomu par 9% ir nevis palielinājusi piesārņojuma daudzumu, bet gluži pretēji to samazinājusi. Kaut arī nedaudz ir palielinājies notekūdeņu apjoms, tomēr piesārņojuma koncentrācija ir ievērojami samazinājusies, kas nepārprotami konstatējams, salīdzinot 2014. un 2015.gada testēšanas rezultātus. Līdz ar to arī secinājums, ka ūdens ieguves un novadāmo notekūdeņu apjoma palielinājums Atļaujā ir pamatots un sasniegs Ūdens apsaimniekošanas likuma 2.pantā noteikto likuma mērķi.

[12] Vienlaicīgi tiesa par pamatotu atzīst arī Biroja secinājumu, ka Atļaujā noteiktais ūdens ieguves un novadāmo notekūdeņu apjoma palielinājums bez jebkādiem nosacījumiem neatbilst piesardzības principam. Līdz ar to arī pamatoti ar Lēmumu Pārvaldei uzlikts par pienākumu noteikt Atļaujā nosacījumu, ka notekūdeņu palielināšana ir pieļaujama tikai pēc tam, kad ir pierādīta to attīrīšanas spēja, vai palielinot tos, vienlaicīgi nosakot termiņu līdz kuram ir jānodrošina attīrīšanas sistēmas ieregulēšana un jāiesniedz dati par atbilstošu attīrīšanas nodrošināšanu, pretējā gadījumā, samazinot ūdens ieguves un notekūdeņu novadīšanas atļautos apjomus.

Turklāt 2015.gada 20.maijā tiesā saņemts Pārvaldes tā paša datuma lēmums Nr.MA15VL0060 „Par izmaiņām Atļaujā", kas pieņemts ar Lēmumu uzliktā pienākuma ietvaros. Tā, piemēram, Atļaujas 14.2.3.apakšpunkts noteic, ka Trešajai personai līdz 2016.gada 30.jūnijam jāveic visus pasākumus, atbilstoši 2015.gada 24.aprīlī iesniegtajam pasākumu plānam Nr.39, kas nepieciešami, lai nodrošinātu notekūdeņu attīrīšanas kvalitāti maksimāli pieļaujamo piesārņojošo vielu koncentrāciju robežās (kanalizācijas cauruļvadu tīrīšanu līdz 2015.gada 30.aprīlim, flotatora caurplūdes jaudas samazināšanu līdz 15 m^3/h, biofiltru izsmidzināšanas sistēmas uzlabošanu līdz 2015.gada 30.jūlijam, jauna biofiltra projektēšana, būvniecība, nodošana ekspluatācijā, testēšana un ieregulēšana līdz 2016.gada 30.jūnijam). Atļaujas 14.2.14.apakšpunkts noteic, ka līdz brīdim, kamēr pilnībā tiek nodrošināta pasākumu plānā Nr.39 uzskaitīto darbu izpilde, bet jo īpaši attīrīšanas iekārtu jaunā biofiltra darbība, vismaz 30% no notekūdeņu priekšattīrīšanas iekārtās ieplūstošajiem notekūdeņiem Trešajai personai jānodrošina atkārtotu attīrīšanu flotatorā, lai palielinātu tā darbības efektivitāti un samazinātu uz biofiltru novadīto notekūdeņu piesārņojumu. Pēc jauno biofiltru nodošanas ekspluatācijā un tā testēšanas un ieregulēšanas darbību pabeigšanas atļauta flotatora caurplūdes atjaunošana līdz 20 m^3/h. Savukārt Atļaujas 14.2.15.apakšpunkts noteic, ja divus testēšanas pārskata periodus (1 mēnesis) pēc kārtas tiek pārsniegta kāda no piesārņojošo vielu limitējošām koncentrācijām, kas norādītas Atļaujas 4.tabulā, Trešajai personai nekavējoties ir jāsamazina vidē novadīto notekūdeņu apjomu līdz 275 m^3/dnn. Vidē novadīto notekūdeņu apjomu atļauts palielināt līdz 300 m^3/dnn tikai pēc tam, kad piesārņojošo vielu limitējošās koncentrācijas nevienam no parametriem netiek pārsniegtas trīs testēšanas pārskata periodus *(lietas 2.sējuma 6. – 10.lapa)*.

[13] Ievērojot visi iepriekš minēto, tiesa Lēmumu tā pārsūdzētajā daļā atzīst par pamatotu un tiesību normām atbilstošu, bet pieteicējas pieteikumu pilnībā noraida.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt Latvijas upju un mežu aizsardzības biedrības pieteikumu par Vides pārraudzības valsts biroja 2015.gada 16.marta lēmuma Nr.8s atcelšanu daļā, kurā negrozīts atstāts Valsts vides dienesta Madonas reģionālās vides pārvaldes 2014.gada 19.novembra lēmums Nr.MA14VL0129 daļā par izmaiņu izdarīšanu B kategorijas piesārņojošās darbības atļaujā Nr.MA10IB0053, palielinot ūdens ieguves un novadāmo notekūdeņu daudzumu.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2015.gada 25.septembrī.

Tiesnesis G.Ploriņš